

SLOVENSKI NAROD.

„Slovenski Narod“ velja:

v Ljubljani na dom dostavljen	v upravnistvu prejemanj:
celo leto K 24—	celo leto K 22—
pol leta 12—	pol leta 11—
četrt leta 6—	četrt leta 550
na mesec 2—	na mesec 190

Dopisi naj se frankirajo. Rokopisi se ne vračajo.

Vredništvo: Knafljeva ulica št. 5, (v pritličju levo), telefon št. 34.

Izjava vsak dan svojo izjavo odda in plačuje.

Inserati veljajo: peterostopna peti vrsta na enkrat po 14 vin., za dvakrat po 12 vin., za trikrat ali večkrat po 10 vin. Pri večjih insercijah po dogovoru. Upravnistvu naj se pošiljajo naročnine, reklamacije, inserati itd. to je administrativne stvari.

Posebna številka velja 10 vinarjev.

Na pismena naročila brez istodobne vplačila naročnine se ne ozira. Narodna tiskarna telefon št. 65.

„Slovenski Narod“ velja po pošti:

za Avstro-Ogrsko:	za Nemčijo:
celo leto K 25—	celo leto K 28—
pol leta 13—	pol leta 13—
četrt leta 650	četrt leta 650
na mesec 230	na mesec 230

Vprašanjem glede inseratov naj se priloži za odgovor dopisnica ali znakna. Upravnistvo: Knafljeva ulica št. 5, (spodaj, dvorišče levo), telefon št. 85.

Dolenjska volitev.

Včeraj, v nedeljo, dne 2. t. m., dopoldne je bil v Čizmekovi gostilni v Zabji vasi pri Novem mestu precej dobro obiskan shod, na katerem se je državnozborni kandidat gospod Engelbert Gangl predstavil volilcem. Udeleženci shoda, ki mu je predsedoval g. Aysee, sami zavodni volilec, so s pritrditvijo sledili besedam g. Gangla. Kajti to niso bile gola zabavljanja in ščevanja, ki bi jih klerikalci, katerim slepe ljudstvo, bile so jasne besede, vsebujejo gola dejstva, oris nasilne, protijudske klerikalne politike in na drugi strani stremjenja narodno-napredne stranke. Govornik se je dotaknil raznih vprašanj, bolj obširno pa je govoril o državi in naši deželni politiki. Klerikalci hočejo ljudstvo, že itak obremenjeno z visokimi davki, še bolj obremeniti, delajo dolge na ljudske stroške samo za to, da bi nasitili boga »Pobesaje častile«. Kadar je stavljen kak predlog, ki bi razbremenil ljudska pleča, so klerikalci gotovo proti. Vedno vpijejo o opoziciji, a na Dunaju dajejo zaupnice Aehrenthalu in Bilinskemu, obremenjevalcem ljudstva, doma se vežejo s Schwarzom. Narodno-napredna stranka hoče ljudstvo oteti tega jarma, ona hoče vedno ljudstvo, ki bo plamtel za eno grudo in se borilo za enakopravnost vseh narodov. Ona hoče ljudstvo, ki bo zaupalo na svojo moč, ne bo dopuščalo, da bi bili oni, ki ne na njegove stroške, njegovi tlačilji. (Sledi burno odobravanje.)

Državni poslanec, g. Ivan Hribar, pripomni, da bi si štel v čast, da bi imel kot tovariša v državnem domu delavnega moža, kot je kandidat g. Gangl. Predvsem je treba, da se ljudstvo osvoboditi jarma, da ne bo za celo faro mislila ena glava. Klerikalci hočejo sužnje, ne svobodnih ljudi, ker dobro vedo, da se s njim dobro godilo, dokler ljudstvo ni spregledalo. Na ljudsko škodo delajo klerikalci dolge, samo da nasitijo glava svojih koritovcev. Ko omeni se voženo zunanjo politiko Aehrenthala, ki mu klerikalci izrekajo zaupanje, našo odvisnost od Berolina, našo škodo na balkanskem trgu radi neke z ljubljeno Nemčijo, njen vpliv

na našo notranjo politiko, ki zatira Slovence, bodri zborovalce, da naj volijo zavedne poslance, ki si bodo prizadevali, da pridejo Slovani do moči in veljave, da se razbijejo težnje nemške vlade na krepki odporosti in vstrajnosti. (Živahno pritrdjevanje in odobravanje.)

Na to se izreče na predlog gosp. Perdana zaupnica g. Engelbertu Ganglu, državnozbornemu kandidatu, in državnemu poslancu gosp. Ivanu Hribarju in g. Aysee zaključiti zborovanje.

Gospodarska vojska.

Naša monarhija ima sedaj vojsko s Francijo. V ti vojski se ne rabijo ne puške, ne topovi in tudi človeška kri ne teče, a vendar se bijejo ljuti boji z gospodarskimi orožji.

Ce dunajska vlada ne bo kapitulirala, znano v kratkem imeti veliko carinsko vojno s Francijo, kar bo silno slabo vplivalo na naše gospodarske razmere, kajti mi smo tisti, ki hočemo od Francozov imeti denar za svoje pridelke. Gospodarski boj, pri katerem se kupec brani kupiti od prodajalca, kar mu ta ponuja, je vedno nevaren za prodajalca, ne za kupca.

Boj zaradi petroleja je še v prvem stadiju, in nihče ne ve, kaj se še zna iz njega izcimiti. Različne okoliščine pa kažejo, da je na Francoskem nastalo proti naši monarhiji velikansko nasprotje, ki se čedalje bolj poostreje. Petrolejska vojska je le en izraz tega nasprotja.

Kdor ve, kako se je Francija za časa bosanske krize zavzemala za ohranitev miru, in kako prijazna je bila takrat Avstriji, se mora čuditi sedanjemu postopanju francoske vlade. Vsakdo se vprašuje, kaj da je temu vzrok, a nihče ne ve odgovora. Za diplomatskimi kulisami se morajo goditi čudne stvari in naša država mora biti na posebnih potih, da je Francija tako spremenila svoje stališče.

Faktum je, da je Francija zadala naši monarhiji hud udarec, ko ji je odrekla posojilo, katero je ogrska vlada hotela najeti v Parizu. Spravila je s tem našo monarhijo v veliko stisko in jo izpostavila velikemu ponižanju. Zakaj ponižanje je in nič drugega, da je morala naša monar-

hija napraviti v Berlinu nekaj kotav. Nemčija, ki ima sama s posojili največjo težavo, je priskočila na pomoč. Oficijalna Nemčija je pritiskala na nemške finančnike, da so dali denar in pomagati je moral Rothschild, ki ga je dunajski finančni minister šele pred nekaj meseci postavil pod kap, ki pa se je dal potolažiti, ko mu je bodoči avstrijski cesar in ogrski kralj napravil obisk.

Ogrska je dobila posojilo, in Dunaj kakor Budimpešta pošiljata k nebu zahvalne pesmi in slavita »nibelunsko zvestobo«, s katero je Nemčija pomagala. Kako ponižanje tiči v tem, za to se nihče ne meni. V resnici napravila cela stvar vtisk, kakor če se kak stric odloči razžirati svojega netjaka, ki nikjer več kreditov ne dobi, dasi stric sam ni ravno v kdo ve kako sijajnih denarnih razmerah.

Posojilo je dobljeno, a stvar s tem še ni v redu. In to ravno kaže, da smo zapleteni v velik in nevaren gospodarski boj, in da se proti naši monarhiji razvija finančna vojska. Turčija ni dobila posojila ne v Parizu, ne v Londonu — drugod pa ji sploh nič ne morejo posoditi, zato bo morala slej ali prej kapitulirati. Naši monarhiji je berlinski stric pomagal iz stiske, a Francija se hoče za to maščevati nad firmo Rothschild. Ker je dunajski Rothschild v zvezi z berlinskimi bankirji odšel ogrski državni zahtevano posojilo, hočejo francoske banke začeti vojno proti pariškemu Rothschildu.

Ni dvoma, velika finančna vojska se je začela. Vojska z denarjem. In kakor je bog v navadnih vojnah vedno na strani močnih bataljonov, tako je v gospodarskih vojnah vedno na strani polnih denarnih zakljev. V svojem neizmernem bogstvu ima Francija, ta bankir vsega sveta, strahovito orožje, še dosti močnejše od pušk in topov, in če bo to orožje izrabila, bodo krvavele vse države, ki so navezane na njen denar in zlasti naša monarhija.

Dnevne vesti.

Stari in mladi. »Slovenec« ima svoje presrečno veselje nad razkolom, ki so ga klavirni junaki »Skalaši« poskusili uprizoriti v narodno-napredni stranki. Poskusili..., kajti

ta poskus se ni posrečil, ta poskus se je razbil ob razsodnosti pristave narodno-napredne stranke. »Skalaši«, naj so stari ali mladi, so popolnoma osamljeni. »Slovenec« sicer pozna brezpomembnost »Skalašev« in ve, da reprezentujejo komaj par tucatov ljudi, a precejuje jih namenoma, ker bi rad predstavil javnosti, da je narodno-napredna stranka v razsulu, hoteče tako napeljati vodo na svoj mlin. Pa mu ne bo pomagalo prav nič. Ze več kot dvajset let naznanja klerikalci vsak teden, da je narodno-napredna stranka premagana in mrtva, in še pri vsaki krizi v stranki so vpili »hura«, a vselej se je pokazalo, da je narodno-napredna stranka čvrsta, zdrava in živa. In tako bo tudi zdaj in zopet se bo pokazalo, da so bila »Slovenčeva« prorokovanja prazna.

Samo bedasto je pritoževanje Kregarja in Štefeta na deželni odbor glede različnih sklepov bivšega občinskega sveta in bivšega magistratnega gremija. Samo bedasto in prav nič drugega. Vsaka občina ima pravico, da razpolaga s svojimi prostori in da jih da če hoče tudi brezplačno na uporabo komur hoče. Magistrat oziroma župan je v takih stvareh odgovoren občinskemu svetu in drugemu nikomur. Zdej sta Štefe in Kregar vložila tako pritožbo na dež. odbor zaradi tega, ker rabijo Sokoli mestne šolske telovadnice. Zabeljena je ta pritožba z vsakovrstnimi lažmi. Kar klerikalci ne morejo dobiti argumentov za svoje pritožbe, se nič ne ženirajo in se kar zlažejo. Saj pri deželnem odboru nič ne vprašajo, kaj je res in kaj ni res. No, dokler je vladni komisar na rotovžu, se klerikalci lahko pritožujejo in morda bo vladni komisar njihovim pritožbam celo ugodil. Pa vzleže temu je tako pritoževanje samo bedasto in nič kot bedasto ter kaže le to, kako nizkotnih sredstev se poslužujejo klerikalci v nadi, da bodo napravili Sokolom sitnosti. Pa hujski kot je pritisk, hujski je tudi odpor.

Ljudsko štetje in nemške go: Ljubije. Nemci se z vsemi silami pripravljajo in delajo, da bi pri letošnjem ljudskem štetju ugrabili kolikor mogoče slovenskih duš. Ves svoj aparat so že poslali na delo. Pri tem jim gre tudi vlada in njeni organi povsod kar najbolj na roko. Da se pa pri tem ne poslužujejo poštenih sredstev, izpričuje sledeča tajna okro-

nica, katero je razposlalo vodstvo »Nordmarke« na vse nemške časopise Ta okrožnica se glasi:

Ehrenfeste Schriftleitung! Streng vertraulich! Wie bekannt, findet heuer am 31. Dezember die Volkszählung statt. Ueber die völkische Wichtigkeit dieser Sache brauchen wir Ihnen gegenüber keine Worte zu verlieren. Wir versichern Sie nur, dass wir stramm an der Arbeit sind.

Die Sache kann aber umsomehr und nachhaltiger gefördert werden, je weniger davon die Zeitungen schreiben. Es können auch solche Veröffentlichungen nicht im Interesse Ihres Blattes liegen und bitten wir Sie daher, über die Volkszählung womöglich gar nichts zu veröffentlichen.

Ganz verfehlt wäre es aber, Weissungen, wie man vorzugehen hat, um für uns Deutsche ein möglichst günstiges Ergebnis zu erzielen, in der Presse zu besprechen. Leider hat dies ein deutschgalizisches Blatt in der ausführlichsten Weise getan und dadurch dieses Rundschreiben veranlasst.

Wir bitten nochmals, den Inhalt desselben streng vertraulich zu behandeln und in Ihrem geschätzten Blatte der Volkszählung gar keine Beachtung zu schenken, damit wir die Gegner nicht aufmerksam machen. Je weniger sie ahnen, dass uns die Sache interessiert, um so besser für uns.

Besten Dank! Mit treudeutschem Heilgruss! Für die Hauptleitung der Nordmark: Der Berichterstatter: Dr. Wenzelides.

Dolžnost Slovanov, predvsem pa nas Slovencev je, da posebno v naših obmejnih krajih na Stajarskem in Koroskem gledamo tem neškim fabrikantom na prsta. Naša dolžnost je pa tudi, da začnemo tudi mi s sistematičnim delom, ker le na ta način bo mogoče, da preprečimo Nemcem njihovo zlodejsko nakano in omogočimo vsaj približno sliko naše narodne moči. Naša vlada se namreč pri vseh svojih korakih upira na te statistične date, ki pa nikakor ne odgovarjajo resnici.

Zalostno. Neki narodni gospod v Ljubljani, ki je bil že funkcionar raznih društev, je svojo hčerko zapisal v nemško šolo. Zgodilo se je

LISTEK.

Mina.

Roman; pisal A. P. Rušic.

(Dalej.)

XIII.

Naslednji dan pod večer je prišla babica v hišo, ženska štiridesetih let. Hodila je naglo okrog bolnice, govorila o vseh možnih stvareh, o vrenju, draginji, porodih. Sedaj je potrebovala česa od gospodinje, potem od Pučanove in nato od Katinke. Končno je zaprosila zelo vljudno tujo Nežiko za šivanko in nit, da si pri-se gumb pot vratom.

Porod ni bil daleč. Trebar je sedel doma na postelji in je gledal neprestano pušče v strop. Vse to ga je zelo jezilo in vse se mu je gabilo. Iz sosedne sobe, kjer je ležala bolnica, je prihajal vroč zrak; zato je odprl okno.

Katinka je prišla tiho po prstih k njemu. Njen obraz je bil nenavadno resen in spodnja ustnica se ji je globoko povesila.

»Ne morem gledati vsega tega,« je rekla polglasno. Potem se je nasmejhla zlovollno in mu pomolila roko.

»Čestitamo!... Morda bo sin!«

Temno jo je pogledal izpod čela in pljunil na sredo sobe.

Slišalo se je, kako hiti babica pripovedovati o težkih porodih in svoji dolgoletni praksi. Govorila je tako naglo, kakor bi žvenketala noži. Vmes se je na kratko in z visokim glasom smejala.

»Kje ste dobili tega vruga?« je vprašal Trebar Katinko.

»Stara jo je nekje iztaknila!«

»To ni babica, vrug je!«

Umolknila sta in poslušala dalje. Zenske so hodile semintja. Čulo se je stok bolnice Mine, babica je utihnila in slišati je bilo le njene nagle drsa-joče korake.

Vse je bilo tiho, da se je čulo so-penje žensk. Katinka se je ugriznila v ustnice in uščipnila Trebarju roko. Luč v sosednji sobi se je premikala in dolg plamen luči je padel skozi pol odprta vrata na Katinkin idiotični obraz.

Kmalu sta Katinka in Trebar začela bolesten vzdih in nato ječanje bolnice. Starica, gospa Lena, je glasno zehala, a Nežika je izpuščala iz sebe tanek, začuden glas. Trebar je to poslušal, a kmalu spoznal, da je to glas ihtenja, — žalosti ali sočutja, to ni mogel vedeti.

Stopil je k vratom in jih zaprl. Ničesar več ni čul. Ko je potikoma zapiral vrata, je videl, da so stale ženske okrog postelje tako, da Mine ni videl. Nežika je klečala koncem

postelje in imela glavo podprto z rokama, a Pučanova in gospa Lena ste imeli tako žalostne obraze, da ga je to mučno presenetilo.

Legel je na posteljo. Vse to, kar je videl, ga je potrl. Vpraševal je samega sebe, ali se pač sme imenovati očeta. Nek glas mu je odbival. Še enkrat se je spomnil vseh važnejših detajlov te svoje ljubezni in je prišel do zaključka, da je ona sama kriva vsega tega. Tudi mu je prišlo na misel, da je ona sama si zazelela tega dogodka, misleča, da s tem še bolj priveže nase njega, ki ga smatrajo vsi za očeta.

Iz tega nepravilnega naziranja se je rodilo sovraštvo do nje, ki bi jo moral ljubiti. A ker je bil v svoji notranjosti vendarle prepričan o svoji krivdi in se je spominjal natanko lep-pih trenutkov, te svoje ljubezni, mu je bilo grenko v duši. Videl je nove dolžnosti, ki si jih je nakopal sam na glavo s tem, da je brezmiselno grešil in sedaj se je resno bal, da teh novih bremen ne bo mogel nositi.

Ko je tako razmišljeval, je naenkrat začel cvileč otroški jok. Vstal je in stopil v sosednjo sobo. Mina je nemirno ležala, imela oči zaprte in mokro čelo. Njena lica so se mu zdela močno obledela. Videlo se je njeno okostje in Trebar je gledal nenadoma, kako mala bo po smrti njena glava in kako velike globine bodo nekdaj pod njenim čelom. Za hip se je

rodilo usmiljenje v njegovi duši. Gani-lo se je naglo in takoj zopet otrplo. Spomnil se je svojih sklepov in vztrajal pri njih, trudeč se, da pre-maga trenutno dobroto.

Povedali so mu, da ima sina. Močno ga je zapeklo v prsih. Ni ga zapeklo to, da je dobil sina, tem-več tista gotovost, s katero so vsi govorili, da je dobil sina, ga je mu-čila.

Mina je počasi, neopazeno odpr-la oči in blažen nasmeh je preletel upadla lica.

»Zelo dobro se je izvršilo,« je rekla babica.

»Torej vse v redu!«

»V redu,« so odvrnile ženske hkratu.

Otrok je jokal. Omahljiv nad vsem tem, prevzet mešanih čuvstev, je Trebar naglo odšel na ulico.

XIV.

Sramežljiva rdečica se je zopet pojavila na Mininih licih. Njene ve-like oči so bile sicer še vedno globo-ko udrtje, a to jo je napravljalo čar-obno. Njen mali nos in brezmadežni zobje ter rdeče ustnice — vse to se je družilo v lepoto.

Tudi otrok je bil krepak in zdrav in vsi so mu obetali moč. Sleherni dan je prišla babica, kopala otroka in dajala Mini navodila. Močno ve-selje je prevzelo Mino, ko je gledala vna srečna svojega sinčka. Bila je lepa mati, polna dobrote in ljubezni.

Zunaj je nastopilo deževno vre-me. Zrak se je ohladil in temperatu-ra je bila prijetna. Mina je sedela v postelji, moč je zopet rastle v njej; prihajalo je zdravje. Na stolu poleg postelje je sedel Trebar, podpiral si glavo z rokama in zamišljeno gledal predse. Bila je nedelja in ljudje so se podali v cerkev. Otrok je spal. Celu noč je kričal tako, da si je Katinka zamašila ušesa z volno in je Pučano-va neprestano vtikala kazalec v uho.

»Ko je danes ponoči grmelo, me je obšel tak strah, da sem trepetala,« reče Mina.

»Neumnica!... Ali misliš, da bo strela udarila ravno v to hišo in na-ravnost v tebe?« odvrne prepričeval-no Trebar in zamahne z roko.

»Ne mislim tega!« dé malomar-no Mina. Popravljala si je blazino, ki ji je ušla pod hrbet, trudeča se, da jo spravi zopet na prejšnje mesto, da za-more komedno naslonjena s hrbtom na nji sedeti v postelji; Trebar ji je pomagal.

»Skloni se naprej... tako, sedaj se nasloni!«

Zopet je sedel na stol, prekrizal nogi in izpregovoril:

»Pa zakaj strah? Neumevno mi je.«

»Zbala sem se — mislila sem na smrt.«

»Tako?« čudil se je on. »Ali se počutiš slabotno?«

Hiša
s 4 stanovanji
se prodaja.
Novi Udmat št. 119 pri Ljubljani.
Občina št. Viška gora, okraj
Tolmin, preda 19 orlov močno
zaraščena 3314

gozda
ležečega blizu državne ceste ter tik
reke Idrijce.
Laharnar, župan.

Več gospodov
se sprejme takoj na
dobro domačo hrano.
Naslov se izve pri upravnistvu
»Slovenskega Naroda« 2923

Miss Farler, miss Everitt
se vrne z Angleškega dne 10. oktobra.
Priglasovanja se sprejemajo od
11. oktobra dalje v Dalmatinovi
ulici št. 7, II. nadstropje med 11. in
12. uro dopoldne ter med 5. in
6. uro popoldne. 3337

Vsako lahko dobi
tako iz mesta kakor z dežele
ZLATNINO
kakor srebrne in zlate žepne ure
veržice in uhane, prstane i. t. d.
na obroke
pri zlatarju
I. VECCHIET
v Ljubljani, 2158
nasproti glavne pošte.
Cene zmerno. Solidna postrežba.

Nikdar več!
ne premenjam mila, odkar rabim Berg-
mannovo lilijno mlečno milo s
lesenim konjičkom (znamka lesen
konjiček) tvrdke Bergmann & Co.,
Dečin na L., ker je to edino najbolj
učinkujoče medicinsko milo proti
solničnim pegam in za negovanje lepe,
mekhe in nežne polti. Kos po 80 vin.
se dobiva po vseh lekarnah, drogeri-
jah, parfumerijah itd. II 505

Železnato vino
lekarja Piccolija v
Ljubljani, c. in kr.
dvorni založnik, pa-
pežev dvooni založnik,
vsebuje za slabo-
krvne in nerazvite
osebe, za blede, sla-
botne otroke, lahko
prebavljiv železnat iz-
delek. Polovična ste-
klenica K 2—. Poštni
zavoj (4 steklenice)
franko zavoj in poštni-
na, stane K 8-40. Na-
ročila po povzetju.

Drenikov vrh.
Gostilna
na Drenikovem vrhu
bode skozi celo zimo odprta.
Dobi se vedno dobra kava,
mleko, sir, maslo itd., vsako
nedeljo pa sveže domače
jetrne in krvave klobase.
Toči se pristno štajersko
vino in sveže budjeviško
pivo. — Cenjenim gostom
in znancem se vladno pri-
poročata 3312
F. M. Babnik.
Cena in točno postrežba.

Zaloga
sukna, platna,
modnega in
manufakturnega
blaga.
Franc Soirvan sin, Ljubljana
Mestni trg št. 22 in 23.
Kontaktna telefonija. 2280
Največja zaloga
preprog.
Popolne opreme
za neveste.

Na poti med Sevnico in Logom se
je v nedeljo, 25. septembra
izgubila črna ročna torbica
z denarnico in 37 K denarja.
Pošteni najditelj naj se proti na-
gradi zglaš pri orožn. postaji Radni.
3300

Trgovski pomočnik
prost vojaščine, zmožen slov. in nem.
jezika, spreten manufakturni, zmožen
tudi knjigovodstva, želi kje v kaki
večji manufakturni trgovini dobiti
službo. — Naslov se prosi na L. P.
Postlagorad Arušica. 3272

Stanovanje
z eno ali dvema sobama in s pritkli-
nami. — Ponudbe na upravnistvo
»Slov. Naroda« 3310

Zahvala.
Žaluzja rodbina dr. Windischerjeva izreka svojo
najsrčnejšo zahvalo za vse ljubeznive izraze sožalja, ki so ji
došli ob smrti nepozabno hčerke
MARJE.
Srčna potreba nam je, zahvaliti se kar najtopleje vsem
sorodnikom, prijateljem in znancem za tako obilno in krasno
cvetje, ki so ga darovali v slovo naši ljubljenci, kakor tudi
za številno spremstvo na njeni poslednji poti. Sleherno
sožalno tolažilo nam je bilo v veliko uteho in smo resnično
srčno hvaležni za vsak dokaz sožalja.
V Ljubljani, dne 1. oktobra 1910. 3300

Zahvala.
Povodom nenadne smrti našega ljubljene sina, očeta, brata in
svaka, gospoda
Josipa Birolla
industrijalca itd.
nam je došlo od vseh strani toliko izrazov iskrenega sočutja, da nam
mogoče se vsakemu posameznemu zahvaliti. Zato izrekamo na tem mestu
g. uradniku Ivanu Tauferju in drugim za požrtvovalno dejansko pomoč
pri nesreči, sl. požarnim brambam iz Zagorja, Litije, Šmartne in Trbovelj,
sl. telovadnemu društvu »Sokol« v Zagorju, cenj. topiškemu, zagorskemu
in trboveljskemu učiteljstvu, rudniškemu in železniškemu uradništvu za
spremstvo, sl. glasbenemu in pevskemu društvu Zagorje za ginitivo petje,
vsem darovalcem krasnih vencev in sploh vsem, ki so skazali nepozabnemu
rajniku zadnjo čast, našo najiskrenejšo zahvalo.
V Zagorju ob Savi, dne 1. oktobra 1910.
3316 Žaluzji rodbini Birolla-Mulaček.

Velika zaloga
domaćih in tovarniških čevljev
Naročila po meri se izvršujejo točno in solidno v lastni delavnici.
MATEJ OBLAK, Kongresni trg št. 6.
Zenska ročna dela in pripadajoči material.
F. Meršol
Ljubljana, Mestni trg št. 18.
Bogata zaloga
vezenin, drobnega in modnega blaga kakor: čipk,
lišpa, rokavic, nogavic, otroške obleke in perila,
robcev, ovratnikov, volne, bombaža, sukanca itd. itd.
Predtiskanje in vezenje monogramov ter drugih risb.
Hotelska družba »TRIGLAV« v Ljubljani.

Vabilo
na
izredni občni zbor
dne 23. oktobra 1910 ob 3. popoldan v hotelu »Mirja« v Ljubljani.
DNEVNI RED:
1. Poročilo upravnega sveta.
2. Volitev članov upravnega sveta za dobo 1910—1912 in enega člana v
nadzorni svet.
3. Zvišanje delniške glavnice za 100.000 kron.
4. Samostalni predlogi delničarjev, ki se pa morajo najmanj 8 dni pred obcnim
zborom pisemno izročiti upravnemu svetu.
Delničarji, ki hočejo izvrševati svojo glasovalno pravico, morajo položiti
nadalje 6 dni pred obcnim zborom svoje delnice pri Ljubljanski kreditni banki.
V Ljubljani, dne 29. septembra 1910.
Upravni svet.

Vinski trgovci pozor!
Odda se takoj lepa, prostorna, okrog 25 m dolga, hladna
vinska klet
kakršnih ni kmalu dobiti na Zaloški cesti. Klet je 5 minut oddaljena od
užitinske meje transito, ter je praktična zveza z električno železnico.
Za transport sodov izven kleti pa je preskrbljena jako praktična
vzpenjača (Aufzug). Istotam se odda tudi
transito skladišče
in več lepih
stanovanj.
Vpraša se pri g. M. Privšek, trgovcu na Friškovecu v Ljubljani.
Št. 30510 3317

Razglas.
V Zgornji Šiški je na znakih stekline oboleli pes pobegnil svojemu
gospodarju in se je dva dneva in dve noči okoli klatil, ter je brez dvoma tudi
v Ljubljano zašel in tukaj skoraj gotovo pse okužil.
Glede na to odreja podpisani mestni magistrat na podlagi § 42. zakona
z dne 6. avgusta 1909 drž. zak. št. 177 za mesto Ljubljano od današnjega
dne naprej do preklica
pasjo kontumacijo.
V tem času morajo imeti psi po ulicah torbo, ki popadanje popolnoma
zabranjuje ali se pa morajo izven hiše voditi na vrvi.
Tudi se ne smejo psi voditi v javne lokale, kakor gostilne, kavarne itd.
Ako bi kdo pri svojem psu zapazil sumljive znake, mora to takoj na-
znaniti mestnemu magistratu, psa pa do daljne odredbe varno zapreti.
Pse, ki bodo za časa kontumacije prosto brez dobro napravljene torbe
okrog letali, bo konjač polovil in pokončal, proti lastniku pa se bo
kazensko postopalo.
Mestni magistrat ljubljanski,
dne 1. oktobra 1910.
Za oskrbovanje občinskih opravil mesta Ljubljane začasno postavljeni c. kr. deželne vlade svetnik:
Laschan I. r.

Naznanilo preselitve!
ANTON ŠARC
Ljubljana, Šelenburgova ulica 5 in Knaflcova ulica 2
priporoča 3313
svojo popolnoma novo urejeno prodajalno,
kot zalogo platna, bombaževine, švicar-
skih vezil, doma izdelanega perila za
gospe in za gospode.
Opreme za neveste.
Lastna vzorna šivalnica, pralnica in likalnica je za ogled
na razpolago.
Blago znano dobro! Cene kar le mogoče nizke!

Najboljše vrste domač premog
in poleg tega tudi najcenejši je
„Karmeljski premog“
Cena za 1 cent = 50 kg samo K 1-20. Na debelo še ceneje.
Prosi se ne zamenjati ga z drugim manj vrednim
premogom. — Glavno zalogo za slovenske pokrajine
in Ljubljano ima: 3123
Agro-Merkur
Janez Trdinova ulica št. 8.
Naročila se nadalje tudi vsprejemajo pri:
g. I. Buzzolini, Stritarjeva ulica 9; g. Edmund
Kavčič, Probovna ul. 52; Leskovic & Moden,
Jurčičev trg 1; g. B. Zavar, Sv. Jakoba trg 3;
g. M. Sekliš, Pred vojašnico 4; g. A. Sušnik,
Zaloška cesta 16; g. I. Tomich, Tržaška c. 4 in
Uradniško gospodar. društvo, Kongresni trg 5;
Franc Bahč, Bolenjska cesta; T. Menninger,
Sv. Petra cesta.